

ת"פ 1382/09 - מדינת ישראל נגד אביעד אליהו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-09-1382 מדינת ישראל נ' אליהו ו א' |

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינוור

מבדחת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אביעד אליהו
החלטה	

1. לפניה בקשה מטעם המבוקש לחייבות קטנווע של המשיב (מ.ר. 8-557-78; להלן - הקטנווע), לאחר מתן גזר הדין, על פי הוראות סעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - הפסד"פ).

א. רקע כללי תמציתי וטימוני ב"כ הצדדים:

2. נגד המבוקש ונאים נוסף הוגש כתוב אישום רחוב היקף, בגין פרשה של התפרצויות סדרתיות לדירות מגוריים ברחבי אזור תל-אביב והמרכז. ביום 17.5.15 ניתנה הכרעת הדין, שבמסגרתה הורשו העשויים ברוב רובם של האישומים.

3. ביום 17.6.15 נשמעו טיעוני המבוקש לעונש. גם ש"כ המבוקש עתרה להשחת רכיבי עונשה שונים על המשיב והנאשם הנוסף, לרבות במישור הכלכלי, לא נשמעה מצידה עתרה לחילוט הקטנווע. גם ביום 12.5.12, בו ביקשה ב"כ המבוקש להוסיף טיעונים בעניין ראיות לעונש מטעם ההגנה, לא נתבקש חילוט הקטנווע (ר' בפרוטוקול, עמ' 595).

4. גזר הדין ניתן ביום 12.7.15. רק ביום 23.7.15, כבר במהלך תקופה הפגירה, הוגשה הבקשה דנא. בבקשת עצמה אין הסבר מדוע היא לא הועלתה במסגרת הטיעונים לעונש. כל שמצוין בה הוא כי בהכרעת הדין נקבע שהקטנווע ישמש את המשיב בביצוע עבירות וכי בסיפא לכטב האישום מופיעה בקשה חילוט. בנסיבות אלה, וכאשר לפי הוראות סעיף 39(ג) לפסד"פ קיימת סמכות בית המשפט להוראות על חילוט גם לאחר מתן גזר דין, נתבקש בבקשת חילוטו של הקטנווע.

5. ב"כ המשיב התנגד לבקשתו. ראשית ציין, כי בנגדו לטיעון ב"כ המבוקש כתוב האישום האחרון שהוגש בתיק (כתב האישום המתוקן בשנית) אינו כולל בקשה חילוט, אף כתוב האישום המקורי שהוגש לא כלל בקשה כזו. שנית, מדובר בבקשתה שהוגשה בשיהוי, כאשר לרוב מוגשת בקשה חילוט בשלב מהוחרך רק כאשר מדובר בחפצים שעצם החזקתם אסורה על פי הדין. שלישיית, הוראה על חילוט

הקטנו, בשלב מאוחר זה, תיצור חוסר איזון ברכיבי הענישה. בהקשר זה הזכיר ב"כ המשיב כי בגור הדין השית בית המשפט על המבוקש גם ענישה כלכלית משמעותית, בשיעור של עשרות אלף ל"ח, ועל כן אין מקום להורות בלבד זה על חילוט.

ב. דין והכרעה:

6. לאחר עיון בנימוקי הבקשה והתגובה לה אין בידי להיעתר לבקשה.
 7. כאשר כתוב האישום המתוקן אינו כולל בקשה חילוט של הקטנו, וכאשר בקשה חילוט לא הועלתה במהלך ישיבות הטיעונים לעונש - על אף שנשמעו טיעונים ארוכים וממצאים - על פני הדברים נראה לכואורה כי מדובר בבקשת שנזנחה. אך, על פי הוראות סעיף 39(ג) לפס"ד פ' קיימת סמכות לבית המשפט להורות על חילוט גם לאחר גזר הדין, אך בנסיבות העניין אין זה ראוי לעשות שימוש בסמכות זו.
 8. כפי שהוזכר לעיל, בבית המשפט נשמעו טיעונים מקיים לעניין העונש מטעם המבוקשת, לרבות במישור הכלכלי. לאחר שמייעת הטיעונים נקבע בגור הדין, במישור זה, כי בהתחשב בנסיבות הכלכליות של הנאים וnochח השתתו של עונש מסר חמור עליהם - והמדובר בעונש לתקופה של עשר שנים מסר בפועל - יש לנ��וט במישור הכלכלי בענישה מתונה (ר' בפסקה 155 לגור הדין). בנסיבות אלה ותוך ערכית האיזונים המתבקשים, גזר בית המשפט על המבוקש - כמו על הנאשם הנושא - עונש של 10,000 ל"ח וניכויים למחלוננים בסכום נוספת של 19,000 ל"ח.
 9. לפיכך מקובל עלי טיעון ב"כ המשיב כי חילוט הקטנו בשלב זה - לאחר שהבקשה לחילותו נזנחה הלכה למעשה קודם לכן - יפגע באיזון בין רכיבי הענישה שנקבעו בגור הדין; בפרט נוח הקביעה בגור הדין כי אין לעורוך הבדיקות בין שני הנאשםים לעניין העונש (ר' בפסקה 94 לגור דין). אשר על כן הבקשה נדחתה.
- הADB תשב את הקטנו למשיב. ב"כ המשיב יתאם ההחלטה מול הגורם המתאים אצל המבוקשת.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ה, 09 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.